

O původu a mechanismu židovské moci, Eric Striker

unz.com/estriker/on-the-origins-and-mechanism-of-jewish-power/

Akademický svět bzučí argumenty, které se snaží vysvětlit původ a mechanismus židovské moci na moderním Západě. Tato otázka je plná nášlapných min a jedna strana debaty je silně potlačena.

Jedna teorie, která získává na síle a kterou propagují osobnosti jako Richard Hanania a lektor Cambridge Nathan Cofnas, je ta, že masivní nadměrné zastoupení aškenázské židovské populace vyplývá z jejich genetické nadřazenosti vůči bílým v oblasti intelektu. Tato teorie se rozšířila prostřednictvím židovských publikací velkého významu, jako jsou *New York Times*, které vydaly kus s názvem „Tajemství židovského génia“ od sionistického autora Breta Stephense. List se později omluvil za propagaci toho, co je ve skutečnosti rasová věda, před svým rozzlobeným liberálním publikem, ale článek ještě nebyl plně stažen.

Aškenázská hypotéza IQ byla na jedné straně zredukována na domněnky Dr. Kevina MacDonalda, jehož evoluční teorie židovské soudržnosti byly zpochybněny Cofnasem, což vedlo k debatě mezi těmito dvěma muži v roce 2021 zveřejněné v akademickém časopise *Philosophia*. V roce 2022 *Philosophia* odvolala obhajobu jeho teorií Dr. MacDonalda a zároveň ponechala Cofnasovy útoky – očividný akt rozsahu, který je neslučitelný s duchem svobodné debaty.

Ron Unz, který je sám Žid, také publikoval seriózní práci vyvracející tvrzení, že dramatické nadměrné zastoupení Židů na univerzitách Ivy League (které jsou zlatou vstupenkou do americké elity) je produktem zásluh nebo inteligence v „Mýtu americké meritokracie“. Unz v tomto díle demonstruje židovskou průměrnost v intelektuálních činnostech ve vztahu k jejich celkovému profesnímu a ekonomickému postavení.

V nedávné době napsal Dr. Neema Parvini hloubkovou studii o chabých datech podporujících aškenázskou tezi o vysokém IQ, která vše účinně vyvrací na základě nedostatku přesvědčivé replikace, nekvalitní metodologie a v některých případech, jako je Dr. .

Na první pohled je hypotéza propagovaná Cofnasem, Hananiou, Stephensem a dalšími slabě podporována při pohledu na kontrolní skupiny. Spíše než bělochy použijeme Asiaty, abychom měli pod kontrolou potenciální osobní předsudky tohoto autora.

Jestliže zděděná inteligence, vysoké dosažené vzdělání a celkové zásluhy samy o sobě vysvětlují relativní vliv mezi americkou elitou, proč jsou východní Asiaté – kteří se všichni zastánci aškenázské teorie IQ shodují, že mají nejvyšší IQ ze všech ras na světě – obecně nepřítomni v americké moci křižovatky, jako je politika, finance a správa aktiv, právo a média?

Celková východoasijská populace (Číňané, Korejci, Japonci, Tchajwanci atd.) je vyšší než u Židů ve Spojených státech. Podle údajů o americké federální pracovní síle jsou Asiaté drasticky nadměrně zastoupeni v profesionálních pozicích (12 % z celkové pracovní síly), přesto je méně pravděpodobné, že budou povýšeni do podnikových manažerských pozic než jak černoši, tak španělsky mluvící smíšené rasy. Někdo to může vysvětlit jako

problém režimu pozitivní akce, ale proč jsou potom židovští kapitalisté tak silně zastoupeni, přestože jsou právně klasifikováni jako „bílí“, nejdiskriminovanější skupina ze všech?

V oblasti správy aktiv – ve světě nemovitostí, private equity, hedgeových fondů a dalších důležitých zdrojů peněz a moci v židovské komunitě – jsou rozdíly mezi chytrými Asiaty a Židy ještě výraznější. Celá populace Asiátů v Americe (5,6 %) kontroluje pouhých 2,4 % firem spravujících aktiva a v rámci toho spravuje nanoskopických 0,3 % všech aktiv, a to navzdory studiím, které ukazují, že tyto společnosti jsou lépe spravovány než konkurenti, kteří nevlastní Asii.

Srovnejte to s jednou velkou židovskou společností pro správu aktiv, Larry Fink's Blackrock, která má zvláštní plutokratický vztah s Federální rezervní bankou. Samotný Fink spravuje téměř 10 bilionů dolarů, přestože kvůli epizodám špatného hospodaření vyžaduje finanční pomoc z celého světa.

Není tedy překvapivé, že mezi hlavními miliardářskými dárci demokratickým nebo republikánským stranám, kde Židé pracující v průmyslu správy aktiv (peníze, které jsou „snadno-přijít-snadno-jít“), tvoří 50 % nebo více hlavních mecenášů, americká politická struktura je velmi citlivý na vrtošivé rozmary státu Izrael a zároveň se zaměřuje na Čínu obchodními válkami a geopolitickou výzvou na Tchaj-wanu.

Stejnou dynamiku můžeme vidět i v jiných oborech, jako je například elitní univerzitní systém. Tato síla se nedávno projevila při ponižujícím vyhození Claudine Gay z Harvardské univerzity a Liz Magillové z Pensylvánské univerzity (několika nežidovských prezidentů škol Ivy League) v reakci na protesty židovských hedgeových fondů a dárců rizikového kapitálu proti jejich údajné tolerování protiizraelských studentských protestů na jejich příslušných kampusech.

Ve sféře nevládních organizací, které mají obrovskou moc ve Spojených státech a v jejich satelitních státech po celém světě, vládne „filantropie“ z Wall Street. Nejznámějším příkladem je George Soros, který je však sotva špičkou ledovce (role židovských financí v nevládních organizacích je tématem na samostatný článek). Hrstka miliardářů, prakticky všichni operující ve světě investičního bankovníctví a technologií, poskytuje bezedné studny peněz pro nadace, skupiny aktivistů a think-tanky, které mění Západ zevnitř bez demokratického souhlasu.

Ve sféře hromadných sdělovacích prostředků se v USA většinu z nich zaručuje private equity. Židovská kontrola masmédií je dnes všeobecně známá, takže není nutné uvádět každého jednotlivého vlastníka.

Dá se s jistotou říci, že při rozhodování o tom, kdo se stane příštím prezidentem Harvardu, má větší vliv na schopnost rychle shromáždit kapitál a poté financovat instituce – opět z velké části prostřednictvím financí, nemovitostí, soukromého kapitálu atd. – spíše než objektivní individuální zásluhy. Jehož rozjezd dostane injekci rizikového kapitálu, koho si akcionáři zvolí pro řízení společnosti, kdo získá platformu v *New York Times*, kdo bude jmenován vedením ministerstva zahraničí a ministerstva spravedlnosti a tak dále. Hora studií nade vší pochybnost prokázala, že Spojené státy fungují jako oligarchie.

Možná je aškenázská nadvláda těchto velkých institucí podpořena oligarchickým jmenováním, ale dobré řízení stále vyžaduje vysokou inteligenci, aby byly funkční, dalo by se namítnout. Málokdo by však vážně dospěl k závěru, že americká média, politika,

velké podniky, nevládní organizace, právnícké firmy a špičkové univerzity představují naše nejchytřejší a nejlepší občany. Naopak, průzkum za průzkumem zjišťuje, že průměrný Američan nedůvěřuje žádné z těchto vládnoucích institucí, aby vyřešila národní a sociální problémy, nebo dokonce řekla pravdu. Nejširší pohled je, že tyto struktury jsou přímo zodpovědné za to, že naši zemi zatlačí na zem – *žádná důvěra* .

Obránci aškenázské teorie IQ, pokud připustí sílu zlata, burzovní podvody a složené úročení jako primární základ nadměrného zastoupení židovské elity, mohli by odpálit, že nežidům nic nebrání v tom, aby vyzvali Židy na burze cenných papírů. v takzvané ekonomice volného trhu, ale to se také ukázalo jako nepravdivé.

Když se nezávislí herci rozhodnou hrát hru o peníze podle tajných pravidel vítězů – triky, spekulativní konspirace, pump-and-dumps – najednou „Stát nočního hlídače“ Jeremyho Benthama, neschopný omezit nebo bojovat proti moci nenasycené oligarchie, přesto zůstává dostatečně silný, aby rozdrtil své protivníky.

Jedna nedávná anekdota, kde to bylo vystaveno, bylo utrpení akcií Gamestop 2021 .

Incident začal, když židovský finančník Gabe Plotkin z Melvin Capital investoval 6 miliard dolarů do kolapsu akcií bojující společnosti Gamestop a spotřeboval její mršinu.

Jednotlivec si všiml Plotkinova velkého kroku a vydal se na sociální sítě, aby vyzval malé obchodníky s časem pomocí aplikace RobinHood, aby zaujali protipozici.

Brzy začala internetová pumpa Gamestop, která vymazala 50 % peněz Melvina Capital a přerozdělila je dělníkům, vysokoškolským studentům a nezaměstnaným, kteří se účastní finanční kampaně.

Spíše než přijmout nové hráče v tržním kasinu, Komise pro cenné papíry a burzu zahájila přímou intervenci. Předseda židovské SEC Gary Gensler, který před nástupem do federální vlády pracoval ve společnosti Goldman Sachs, zasáhl jménem Židů z Melvin Capital, aby pohrozil aplikaci, že umožnila střevlím sejít se, aby bojovali proti velrybám, a že akcie poškozují investiční bankéři vyřazení. SEC poté schválila nová pravidla , která měla zabránit tomu, aby se nový širší přístup na trh poskytovaný aplikacemi a chatovacími místnostmi znovu zhmotnil.

Werner Sombart a Síla zlata

Pokračující debata o původu židovské moci nad Západem tak vyžaduje alternativní hypotézu. Za tímto účelem můžeme nahlédnout do práce Wernera Sombarta, která poskytuje teoretický základ pro analýzu původu, struktury a mechanismů židovské moci. Sombart, ekonom německé školy, byl mezinárodně uznávaným akademikem a kolegou Maxe Webera. V 1911, Sombart publikoval *Židy a moderní kapitalismus* , jeho vyvrácení Weberova známého *Protestantská etika a duch kapitalismu* (1905), který předpokládá, že kapitalismus a finance se vynořily z děl Johna Calvina a protestantismu.

Jádrem Sombartovy protiteorie je, že protestantští obchodníci, jako například ti, kteří podporovali násilné svržení Karla I. Oliverem Cromwellem v 17. století, zastávali hodnoty peněz a obchodu převzaté doslovně z judaismu. Ve většině případů byly postavy jako Oliver Cromwell a William III. Oranžský dokonce přímo financovány Židy při jejich uchopení moci.

Je důležité předeslat, že *Židé a moderní kapitalismus* nebyli v době svého vydání považováni za protižidovské dílo a Sombart nebyl považován za antisemitu. Až do rozchodu s židovskou komunistickou revolucionářkou Rosou Luxembourg se Sombart těšil úctě mezinárodní levice jako průkopník kapitalistické kritiky, autor mezníků v

ekonomii a dokonce vytvoření populárního „memu“ „Pozdního stádia kapitalismu“, který koluje v antirasistických levicových kruhy dnes. Teprve ve 30. letech 20. století a po druhé světové válce se Sombartova díla stala kontroverzní, ale to bylo způsobeno tím, že později přijal nacionální socialismus jako alternativu k marxismu i kapitalismu, nikoli žádné vyvracení jeho akademické práce nebo studií.

V knize *Židé a moderní kapitalismus* Sombart zpochybňuje jak dědičné, tak marxistické argumenty, které se v té době snažily vysvětlit důležitost Židů v evropských národech.

Jeho teorie je v některých ohledech odlišná od MacDonalda, ale překrývá se s ní.

Podle Sombarta byl hlavním katalyzátorem vzestupu Židů, kteří od 16. a 17. století bouřili Evropu a později i Ameriku, odvozený od objevení Nového světa a založení první světové burzy v roce 1602 v město Amsterdam.

Podle Sombarta Židé položili základy pro hypotéky a moderní investiční bankovníctví, lichvářské půjčky (na rozdíl od starověkého římského systému půjček, který se převážně zabýval osobními půjčkami), vyvinuli sofistikované obchodní strategie v Talmudu a doslova vykouzlili koncepcie moderního akciového trhu samotného prostřednictvím vytvoření a ovládnutí předchozích finančních nástrojů, jako je systém směnek. Když se objevením nového světa otevřely globální trhy a začala se rozvíjet původní evropská buržoazie, našli Židé politické spojence mezi obchodníky, kteří na ně spoléhali pro jejich mezinárodní spojení a přístup k zahraničním měnám, a také mezi králi a princí, kteří potřebovali půjčky. od bohatých židovských lichvářů, zbraní od židovských dodavatelů zbraní a zásob pro vedení válek, rozšiřování svých imperiálních ekonomik nebo zápatit o tituly od konkurentů.

Židé od pradávna ovládali umění půjčování peněz, což jim umožňovalo budovat mocenské bloky, které vyvolávaly nepokoje mezi obyvatelstvem Evropy a vedly instituce jako katolická církev a absolutistické monarchie k tomu, aby jim zakázaly účast na politickém životě. Vykořisťovatelský obchod praktikovaný Židy byl hostitelskými národy považován za zlý nebo sociálně destabilizující. Existuje mnoho případů, kdy židovské praktiky vyvolaly domácí nepokoje, které vedly k nepokojům a úplnému vyhoštění. To se začalo měnit, jakmile Španělé a Portugalci objevili Ameriku. Ačkoli Židé byli oficiálně vyloučeni z obou národů na konci 15. století, Židé, kteří nashromáždili velké jmění jako obchodní elity pod maurskou okupací, byli často schopni ponechat si své peníze a zůstat v zemi tím, že konvertovali ke katolicismu. Tito jednotlivci, přestože byli pokřtěni, si vesměs zachovali svou židovskou identitu a praktiky, což vedlo k tomu, že byli někdy pejorativně popisováni jako *Conversos* nebo *Marranos*.

Španělský královský pokladník Luis de Santángel se zasloužil o financování historické plavby Kryštofa Kolumba z roku 1492, která se vydala v naději na nalezení alternativní obchodní cesty do Číny a Indie. Místo toho se mu podařilo objevit Ameriku. Po tomto šťastném průlomů se Židé z Marrana s vazbami na Santangela stali ještě bohatšími a silnějšími díky financování nových světových cest a zakládáním obchodních kolonií v Americe a vraceli se do Španělska a Portugalska s loděmi plnými zlata a stříbra.

Před New Yorkem a Londýnem tu byl Amsterdam

Rostoucí moc pseudokřesťanských Židů skrze plenění Nového světa způsobila, že proti nim na Ibérii znovu narostly rozšířené antipatie, což vedlo k vlně emigrace ze Španělska a Španělska ovládaných nížin do Amsterdamu, která v době tohoto 16. století byl

populační exodus ovládn antišpanělským, filosemitským protestantským vůdcem Vilémem Tichým.

Zde začala židovská moc, jak ji známe. Sombart cituje nizozemské současníky, kteří popisují příchod sefardských Židů z Portugalska a Španělska, kteří s sebou přinesli nesmírné bohatství, včetně zásob drahých kovů v množství, jaké nikdy předtím neviděli. Po založení amsterodamské burzy cenných papírů, která byla založena za účelem soukromého financování zahraničních podniků Nizozemské Východoindické společnosti, Židé okamžitě získali obrovskou část akcií, čímž si prakticky monopolizovali burzu. Přesná čísla o židovském zastoupení na amsterdamské burze je nesmírně obtížné získat. To historiky zmátlo, protože mnohem menší a irelevantní akciové trhy, které se objevily v jiných částech Evropy, obecně zveřejňovaly veřejné seznamy akcionářů. V článku Larryho Neala z roku 1982 „Efektivní trhy v 18. století? Burzy v Amsterdamu a Londýně,“ otevřeně uzavírá, že utajení amsterdamského burzovního systému bylo v naději, že nevyvolá místní spory ohledně obrovského nadměrného zastoupení Židů, které dokonce zastínilo silně židovskou účast v 18. století v City of London: Absence tištěných seznamů v Amsterdamu může být způsobena mnohem větší důležitostí židovských makléřů v Amsterdamu než v Londýně.

Neal pokračuje, že podle náhodných vzorků seznamů amsterdamských burzovních makléřů, které jsou k dispozici, „v roce 1739 bylo 22 z 32 burzovních makléřů uvedených v Amsterdamu židovských. V roce 1764 jiná publikace uváděla 36 nebo 37 ze 41 makléřů uváděných jako Židé.

Po vítězství Portugalska nad Holanďany v židovsky osídleném africkém otrokářském přístavu (prvním svého druhu v novém světě) v brazilském Recife byli místní Židé násilně vyhnáni portugalskými silami. Tito Židé vypluli do holandské kolonie New Amsterdam (v té době jižní Manhattan, New York), kterou řídil zaměstnanec holandské Západní Indie (dříve Nizozemská východní Indie) Peter Stuyvesant.

Stuyvesant se obával, že příliv Židů do jeho malé kolonie ji podkope, a v roce 1654 požádal své zaměstnavatele, aby nové migranty vyhnali. Stuyvesantova žádost byla zamítnuta a holandská Západní Indie mu přikázala umožnit Židům usadit se a obchodovat v Novém Amsterdamu. společnosti v roce 1655 v dopise , ve kterém se uvádí , že Židy nelze odmítnout , protože jsou hlavními akcionáři společnosti .

V Amsterdamu se ukázalo, že Židé se na burze cítí jako doma více než v synagoze. První a nejvlivnější kniha, která kdy byla napsána o tom, jak využít a ovládnout akciový trh, byla *Confusión de Confusiones z roku 1688*, jejímž autorem je španělský Žid Joseph de la Vega. Práce je hloubkovým průvodcem toho, jak fungovala amsterdamská burza: býčích a medvědích spiknutí, obchody s indexem akcií, futures a tak dále. Pro tyto Židy byla burza zcela intuitivní.

Ačkoli Židé v Amsterdamu 17. a 18. století čelili určitým překážkám přímé politické reprezentace, židovští obchodníci – díky dobytí financí a mezinárodního obchodu – založili četné noviny a nakladatelství zaměřené na nežidovské publikum, jako je vlivný Amsterdam Gazette (vůbec první židovský vlastnil papír, který byl publikován ve více jazycích) a *Amsterdam Current* . Dokázali se snadno zavděčit místní buržoazii a šlechtickým titulům, a zejména využívali své peníze k mainstreamu a výrobě prestiže pro intelektuály, jako byl Menasseh Ben Israel (narozen jako Manoel Dias Soeiro a jehož dobrodinci byli židovští obchodníci Antonio de Montezinos a Abraham Pereyra) , jehož

judaistická díla sehrála významnou roli ve vývoji anglického puritánského myšlení, které se za jeho života chopilo moci v Anglii. Později se mu na radu Bena Israela podařilo dosáhnout toho, že edikt krále Edwarda I. z roku 1290 o vyhnání Židů byl zrušen v roce 1656 pod vojenskou diktaturou puritánského fanatika Olivera Cromwella, jehož armádu zásoboval Žid Antonio Fernandes de Carvajal.

Zde můžeme vidět velmi známý historický vzorec: dominanci vysokých financí, podnikání a globalizovaného obchodu jako předchůdce politického a společenského vlivu a nakonec úplného ovládnutí institucí, často prostřednictvím frontmanů, úplatků a násilí. Velmi málo bankéřů, obchodníků, spekulantů, intelektuálů a mediálních Židů, kteří obsadili Amsterdam, byli Aškenázi, údajná větev Židů s vysokým IQ. Byli to sefardští muži a většina z nich byla pokřtěna jako křesťané.

Dobytí Anglie

Ze své mocenské základny v Nizozemském impériu byli Židé schopni podpořit převzetí Anglie svým aktivem, protikatolickým Vilémem III. Oranžským, ve Slavné revoluci roku 1688, což je datum velkého významu při zkoumání počátku židovské moci. v anglicky mluvícím světě.

Válečné úsilí Viléma III. zruinovalo nizozemskou pokladnu a nakonec urychlilo úpadek samotného Holandska, ale dokázal udržet svou armádu vyzbrojenou a živenou díky podpoře od židovských dodavatelů zbraní Solomona de Medina a Mosese Machada. Celou kampaň financoval od začátku do konce židovský bankéř Francisco Suasso a někteří spisovatelé, jako William Joyce, navrhli, že holandské Židé, kteří se nedávno zavděčili anglickým dvorům za Cromwella, hráli důležitou roli jako špióni pomáhající Nizozemcům. útočníky s citlivými informacemi o rozmístění a pohybu obranných jednotek.

Po upevnění moci v Anglii začal William III splácet židovské bankéře prostřednictvím založení lichvářské Bank of England v roce 1694, jejímž hlavním vlastníkem se stali sefardští Židé, a také založením amsterdamské burzy cenných papírů ve městě. z Londýna v roce 1698, kterou skupina židovských peněžních mužů, kteří doprovázeli krále Viléma, jako de Medina, rychle ovládla.

Prostřednictvím uchvácení peněžní moci Židé ovládli anglické a holandské impérium. Globální obchod s cukrem a africkými otroky se soustředil v rukou Židů v centrech jako Guayana, Surinam, Barbados, Jamajka a tak dále. V Jižní Africe si Žid Benjamin Norden užil prvních kousků a stal se prvním a nejvíce prosperujícím „britským“ obchodníkem v zemi. V Austrálii byl první britský obchodní podnik v zemi v rukou bankéře Moiseho Montefioreho, jehož bohatství pocházelo z City of London. Jakmile britský stát přijal ideologii volného obchodu, vymyšlenou nizozemsko-židovským ekonomem Davidem Ricardem, bohatství a moc židovské komunity se přidaly, často na úkor domácích anglických zájmů, jako je zemědělství.

Přihlaste se k odběru nových sloupců

Židé byli snadno schopni obejít parlamentní zákazy přímé židovské účasti – které byly pouze povrchně prosazovány, aby se zabránilo anglickým dělníkům a rolníkům ve vzpouře – prostřednictvím vyplácených nežidovských zástupců a legalistických klíčků. Zatímco většina Židů v této době nemohla sloužit v parlamentu, místní buržoazie chtivá zisku je nadšeně přiváděla do svých společenských kruhů a zednářských lóží.

Tím, že si bankéři jako David Salomans a Lionel de Rothschild vybuodovali svůj status bohatých finančníků, často nelegitimním uchvácením moci, vydíráním a korupcí spíše než zásluhami, jak tomu rozumějí Evropané, dokázali v 19. století prosadit emancipaci Židů podle britského práva, které Sněmovna lordů předtím odmítla kvůli obavám o veřejnou bezpečnost (běžné nepokoje). Anglie nakonec zvolila svého prvního židovského „křesťanského“ premiéra Benjamina Disraeliho, jehož vláda dále rozšířila moc londýnské City.

Analog 1:1 vzestupu sefardských Židů s údajně nižším IQ od 15. do 19. století a aškenázských Židů s vysokým IQ působících v Německu, východní Evropě a Spojených státech v poslední době naznačuje strategii (možná evolučně intuitivní, jako MacDonald věří, nebo předem promyšlené, jak tvrdí Sombart) – kde jsou ústředním bodem zřizování obchodních monopolů, mazání dlaní, špehování, predátorské bankovnictví, bolševické spiknutí, nepotismus a podvody na burze – podobně jako pokerový hráč s vysokými sázkami, který vždy vyhraje, protože má velké množství finančních prostředků shromážděných pomocí podvodů nebo triků a informací na kartách druhého hráče. Tento typ chování můžeme vidět se vzestupem jednoho z prvních a nejprominentnějších anglických židovských kapitalistů, Menasseho Lopese, který měl jaksi pokročilé znalosti, že fáma prohlašující, že královna Anna je mrtvá a která zkolabovala londýnskou burzu, byla nepravdivá. Tato informace z něj udělala pohádkového bohatství, protože mu umožnila nakupovat akcie za výprodejové ceny. Je to produkt záslužné inteligence nebo holé kriminality? Lopesovo uvěznění za úplatkářství naznačuje jeho charakter.

Zpět k Sombartu. Při psaní *Židů a moderního kapitalismu* předvídá výzvu „Yankeeského kapitalismu“ – tehdejšího názoru, že Židé byli nejen vzácní v americkém obchodním životě, ale ve skutečnosti byli relativně skromnými nově příchozími přistěhovalci do New Yorku v roce 1911. .

Pokračuje v vyvracení této představy tím, že říká, že zatímco narcističtí jednotliví nežidovští kapitalisté okupovali stránky novin a přitahovali na sebe pozornost, Židé pracovali jako skupina, aby se tiše začlenili do amerického života od prvních osad v zemi a vyjmenovali několik bank a průmyslových odvětví. ovládané Židy, a dokonce prohlašovat celé státy, jako je Kalifornie, za područí židovských financí.

A konečně v otázce Ameriky Sombart předpovídá, že Židé využijí své neokázalé bohatství k obnovení strategie finančního, mediálního, intelektuálního a nakonec politického dobytí Amsterdamu a Londýna. Zde dělá odvážnou předpověď o tehdejších zbídačených židovských přistěhovalcích a budoucnosti Ameriky:

„Vezměte si, že v New Yorku je dnes více než milion Židů a že větší počet přistěhovalců ještě nenastoupil na kapitalistickou kariéru. Pokud se podmínky v Americe budou nadále vyvíjet stejným způsobem jako v minulé generaci, pokud statistiky imigrace a podíl narozených mezi všemi národnostmi zůstanou stejné, naše představivost si může Spojené státy za padesát nebo sto let představit jako země obývaná pouze Slovany, černochoy a Židy, kde Židé přirozeně zaujmou pozici ekonomického vedení.“

Překlad stejné pasáže z roku 2017 v knize *Židé a moderní kapitalismus* neobsahuje slovanský odkaz, ale místo toho předvídá budoucnost Ameriky jako „černošského slumu“, na který dohlížejí židovští finančníci. Zdá se, že zmínka o „Slovanech“ je nesprávným překladem německého slova pro „otrok“.

Pokud se platnost teorie odvozuje od její prediktivní schopnosti, pak si možná Sombart zaslouží druhý pohled.